

Ansættelse af Merprovenuet for disse Varer, og man maa derfor tage Forbehold saavel for det for Filmene anførte som for det samlede Merprovenu for Aaret 1945.

Under de nuværende Importforhold vil det ikke være muligt at udtale sig om det Provenu, som Loven kan forventes at indbringe i det Tidsrum, som den nu foreslaas forlænget for. Da Loven blev givet, regnede man med et Merprovenu paa ca. 2 Mill. Kr. i eet Aar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er muligt at adskille Benzinförbruget til Erhvervskørsel fra Förbruget af Benzin til Privatkørsel, skal man henviser til, at dette Spørgsmaal tidligere har været overvejet. Det var Tanken at lægge en særlig Afgift paa Benzin til Luksuskørsel, saaledes at der skulde erlægges en vis Betaling for Benzinrationeringsmærker til Personmotorkøretøjer, der ikke benyttedes til erhvervsmæssig Kørsel (Gruppe 7 i Benzinrationeringsordningen). De Oplysninger, man dengang modtog fra Rationeringsmyndighederne, gik imidlertid ud paa, at Køretøjer under den paagældende Gruppe i ret vidt Omfang anvendes til Erhvervskørsel, ligesom Personmotorkøretøjer, der er henført under Rationeringsordningens Gruppe 5 (Erhvervskørsel), ikke blot anvendes erhvervsmæssigt, men for en væsentlig Del ogsaa til Privatkørsel. Fordelingen af Køretøjerne paa de to Grupper er sket efter et Skøn over, om Anvendelsen til Erhvervskørsel eller til Privatkørsel i det enkelte Tilfælde maatte anses for den overvejende. Dette Skøn blev udøvet af Politimestrene, og Skønnet har utvivlsomt været forskelligt i de forskellige Politikredse. I øvrigt sker der stadig Forskydninger, saaledes at Køretøjer overflyttes fra den ene af de nævnte Grupper til den anden. Det maa herefter anses for uørgeligt at udskille Benzinförbruget til Privatkørsel som Basis for en særlig Afgift.

Angaaende de i det ærede Udvalgs Skrivelse af 18. d. M. nævnte Spørgsmaal skal jeg oplyse følgende:

1. De ved Loven af 27. Marts 1940 indførte *nye* Forbrugsafgifter, nemlig Afgifterne paa Pap og Papir, paa Parfumer og Toiletmidler, paa Guld- og Sølvvarer, paa Mineralvand, Radiolamper og Glødelamper samt de ved denne Lov og senere Love — senest Loven af 14. August 1946 — foretagne Forhøjelser af *ældre* Afgifter anslaaes for et Aar at repræsentere en samlet Sum paa ca. 580 Mill. Kr., skønmæssigt anslaaet paa Basis af Afgiftsprovenuer og Förbrug overvejende i det sidste halve Aar.

Paa Finanslovforslaget for 1947—48 er de midlertidige Forhøjelser af Tobaksafgifterne, Ølskatten og Frugtvinsafgiften i sin Helhed medregnet, idet disse Afgifter ifølge Lov af 4. Maj 1946 har Gyldighed indtil Udgangen af Marts 1948.

Det samme gælder Forhøjelsen af Tillægsafgiften paa Spiritus fra 20 til 27 Kr. pr. Liter 100 pCt., ligeledes ifølge Lov af 4. Maj 1946 med Gyldighed indtil Udgangen af Marts 1948.

Af de i 1940 indførte nye Afgifter er kun Afgiften paa Pap og Papir medregnet, idet denne Afgift ved Forhøjelsen af Satsen ved Loven af 4. Maj 1946 fik Gyldighed til Udgangen af Marts 1948.

De ved Loven af 14. August 1946 foretagne Forhøjelser af Spiritusafgiften og Restaurationsafgiften er paa Finanslovforslaget for 1947—48 *kun* medregnet for $\frac{1}{2}$ Aar, idet de udløber pr. 30. September 1947.

Følgende Afgifter er *helt holdt udenfor* Finanslovforslaget for 1947—48, idet disse Afgifter udløber nu pr. 31. Oktober 1946:

Agiften af Guld- og Sølvvarer,	
— - Parfumer m. v.,	
— - Radiolamper,	
— - Glødelamper,	
— - Mineralvand.	

Endvidere er den midlertidige Forhøjelse af Omsætningsafgiften af Chokolade- og Sukkervarer samt Omsætningsafgiften af stærke Drikke ikke medregnet bortset fra den ifølge Loven af 14. August 1946 fastsatte Afgift paa 35 pCt. af Restaurationsomsætningen, der som nævnt er medregnet for Tiden 1. April—30. September 1947.

2. Med Hensyn til Spørgsmaalet om en yderligere Graduering af Afgiften for Papir